

en ikke ringe Lighed med Forholdet ved Tobaksavlen hos os.

Her er Forholdet med Hensyn til den indenlandske Sufferfabrikation ganske forskjelligt. Denne Fabrikation har hidtil slet ikke fundet Sted her i Landet. Det er ved mangfoldige Forsøg i de forskjelligste Dele af Landet bevist, at Sufferroen her kan trives og give et godt Udbytte, og Apparateret for Fabrikationen er nu ved andre Landes Bestrebelser blevet saaledes fuldkomnengjort, at vort Lands Kapitalister ikke have betænkt sig paa at gjøre store Forberedelser og sammenslyde betydelige Summer, som de anvende til Anlæg af Fabrikker, der allerede ere under Opførelse. Dette have de gjort, uaagtet det har været almindelig beklædt her i Landet, at Regjeringen vilde foreslaa fuld Afgift strax paa det i Indlandet frembragte Suffer, og uaagtet der i den Betænkning, som ifjor blev afgiven af det til Toldlovens Behandling nedsatte Udvalg, fra dette Udvalgs Flertal findes en meget betegnende Udtrykning i samme Retning. Der er altsaa al Grund til at antage, at de nævnte Kapitalister have fundet, at den Industri, hvormed her handles, kan trives her i Landet og affaste en passende Fordel for dem, selv om den fulde Afgift indføres strax, og der er ingen Anledning for Staten til yderligere at forsøge denne Fordel med en Skattelettelse.

Man har ment, at det vilde være til Fordel for vort Agerbrug, om en udbredt Dyrkning af Sufferroer blev indført, efter som denne Dyrkning nødvendiggjør en dybere Bearbejdelse, omhyggeligere Behandling og stærkere Gjødning af Jorden, hvorved dennes Produktionssevne i det Hele vil forøges. Uden at gaa ind paa en Undersøgelse af, i hvilken Grad dette kan antages at ville blive Tilfældet, eller om ikke det Samme vil opnaas ved den Udvikling i Dyrkningen af Jorderterter og andre Handelsplanter, som Forholdenes naturlige Udvikling har medført, skulle vi bemærke, at Staten, dersom den besluttede sig til at fremme Udviklingen af en saadan enkelt Retning i Agerbruget ved særegne Begunstigelser, maatte gaa frem paa en ganske anden Maade end ved at give Præmier til de Fabrikker, der foredle det indhøstede Produkt. Thi ved at gaa denne Vej vilde den udsætte sig for, dels at en større eller mindre Del af Belønningen slet ikke kom Producenterne til Gode, dels at Belønningen blev mindst paa den Tid, hvor der mest trængtes til den, og størst paa en Tid, hvor den maasse var aldeles uforsøgen. Hvor Staten hidtil har søgt at virke opmuntrende paa visse Retninger i Landbruget, (og dette har den hos os altid kun gjort med stor Forsigtighed og indenfor snævre og nøiagtig bestemte Grænser), har den henvendt sig med sin Hjælp til selve Producenterne, og den har stræbt at afsætte Hjælpen efter de særlige Fornødenheder, som Tid og Sted medførte. Om en lignende Opmuntning

til Dyrkning af Sufferroer, f. Ex. ved Præmier eller deslige, kunde være nyttig, skulle vi her ikke undersøge, thi det vil først kunne bedømmes, naar de Fabrikker, der nu ere under Anlæg, have virket nogen Tid og deres Indflydelse paa Sufferroedyrkingen her i Landet kan overses.

Et Par Medlemmer af Udvalget maa dog formene, at der er fremkommen vægtige Oplysninger fra fremvægende Landmænds Side, som vidne om det Gavnlige i at begunstige Dyrkningen af Sufferroer her i Landet, og da det tillige er gjort sandsynligt, at Sufferfabrikerne i de første Aar ville blive mindre heldigt stillede med Hensyn til at faae netop de sukkersindigtste Roer til forholdsvis passende Pris, saa skjøntes der at være Anledning til at indbringe en Løpelse i Afgift i de første Aar. Da imidlertid det aldeles overveiende Antal Medlemmer i Udvalget har været bestemt mod en saadan Indbrømmelse, fremkommer i alt Fald paa Sagens nuværende Standpunkt intet Forslag i saa Henseende.

Hertil kommer endnu, at vi ikke kunne nedsætte Fabrikationsafgiften under, hvad der svarer til den Toldafgift, som hviler paa indført Suffer, uden at begaa en Uretfærdighed imod dem af vore Medborgere, som dyrke Sufferroer paa de dansk-vestindiske Øer. For disse virker Tolden paa det Suffer, som de føre til Danmark, ganske paa samme Maade, som Produktionsafgiften vil virke paa Fabrikkerne og derigennem paa Roesproduktionen, og vi skjøntes ikke, hvorledes vi uden den største Ubillighed skulde kunne stille dem under strengere Skattevilkår end Sufferproducenterne paa Øerne eller i Sjælland.

Vi maa saaledes erklære os enige i den Grundtanke, hvorpaa det forelagte Lovforslag hviler, at den indenlandske Sufferproduktion bør belægges med en Afgift, som i Størrelse svarer til Toldafgiften af indført Suffer, og at denne Afgift bør indtræde strax med sit fulde Beløb. Denne Grundtanke medfører selvfølgelig, at den indenlandske Produktion heller ikke bør belægges med en Afgift end det fremmede Suffer, og da vi have nogen Frygt for, at de i Lovforslaget opførte Afgiftstørrelser kunde medføre nogen Fare i denne Henseende, skulle vi foreslaa en liden Ændring i disse til Forebyggelse heraf. Regjeringen foreslaar, at alt det i Indlandet tilvirkede Suffer, som er mørkere end Amsterdammers Standardprøve Nr. 19, skal svare samme Afgift pr. Pd., som der her i Landet erlægges i Told af andet fremmed Suffer med Undtagelse af Mustovados-Suffer, svarende til Amsterdammers Standardprøve Nr. 9 til 15, med et Fradrag af $2\frac{1}{2}$ pCt. Dette Suffer svarer nu her i Landet en Told af $4\frac{1}{2}$ Skilling pr. Pd. eller 450 Skilling pr. Centner, og Afgiften af det indenlandske Suffer, mørkere end Nr. 19, vilde altsaa blive $438\frac{3}{4}$ Skilling pr. Centner efter Re-